

KOMMUNISTISK POLITIK

2. maj 1945: Den Røde Hær befrier Berlin

I GÅR HITLER - I DAG BUSH

Nr. 9

9. årg.

2005

29. april -
14. maj

Støttepris 12 kr.

TEMA: 1. MAJ 2005 - MOD FOGH, BUSH OG EU

- Forskellen er ens s. 2 ● 60 år fra i dag s. 3 ● Latinamerika og revolutionen s. 4 ●
Maleraktivisterne s. 6 ● Teamsters vs. Maersk s. 8 ●
- Ebbe Kløvedal Reich: Mindeord s. 10 ● 1. maj 2005 - mod Fogh, Bush og EU s. 11 ●
USAs plan for verdensherredømme s. 15 ● Skabstyranner s. 17 ●
Byggeren 25 år s. 18 ● Revolutionære Visioner anno 2005 s. 16 ●
Debat s. 22 ● Fornyelse s. 24

Forskellen er ens

Danskerne har nu fundet ud af, hvad forskellen er på Anders Fogh Rasmussen og hans modstykke Helle Thorning-Schmidt: Forskellen er ens. Eller rettere: der er en lille forskel. Men politisk er den ikke til at få øje på.

De er begge svorne nyliberalister, begejstrede unionstilhængere og loyale støtter af den gale mand i Det Hvide Hus og hans ulovlige krige i Irak og verden.

Det gør arbejdere og andre almindelige danskere klogt i at indstille sig på og handle efter.

Thorning-Schmidts første handlinger som socialdemokraternes partiformand har (efter den interne udrensningsbølge) været at slutte fred med statsministeren, udenrigsministeren og ikke mindst med Pia Kjærsgård og Dansk Folkeparti. Det signalerer, at hun står sammen med borgerskabets fremmeste klassekrigere i den nyliberale offensiv mod 'velfærden'. Hun står sammen med Fogh skulder ved skulder med Bush og vil forlænge de danske troppers krigsførelse i Irak med yderligere otte måneder. Med mindre et fransk nej til unionsforfatningen kommer imellem og vælter hele det store spil, vil hendes første politiske svendeprove være som en vigtig brik i EU-tilhængernes kampagne for et ja ved folkeafstemningen, der er annonceret til den 27. september.

Den yderste parlamentariske venstrefløj i Danmark, Enhedslisten, som fra sit landsmøde meddeler, at 'Vi tør drømme om et helt andet samfund', benyttede også lejligheden til gennem Line Barfoed at sende et brev til Helle Thorning-Schmidt, der lyder således:

♥♥ Kære Helle Thorning-Schmidt

Vi har med interesse noteret os de politiske udmeldinger du er kommet med efter du blev valgt til formand. Et parti er selvfølgelig altid velkommen til at udvikle sin politik. Men vi synes du skal vide, at du godt kan opgive enhver tanke om at få gennemført forringelser af folkepensionen og efterlønnen sammen med Enhedslisten. Det lægger vi aldrig stemmer til.

I stedet vil vi gerne drøfte forbedringer som fx at fordele arbejdet, så der ikke er nogen der bliver nedslidte af at løbe

alt for hurtigt, samtidig med at andre bliver syge af, at blive holdt udenfor arbejdsmarkedet.

Derfor vil vi gerne invitere dig til et møde, hvor vi kan drøfte hvilke forbedringer vi kan blive enige om."

Det vil måske være uretfærdigt at konkludere, at Enhedslisten nøjes med at drømme om et bedre samfund. De vil gerne lave det sammen med Helle Thorning-Schmidt - selv om mokken ikke vil være med.

Enhedslisten (og Socialistisk Folkeparti) har haft så travlt med at opfordre socialdemokraterne til at føre parlamentarisk oppositionspolitik, at de tilsyneladende ikke har opdaget, at det store borgerlige fhv. arbejderparti hverken vil eller kan, fordi forskellen er ens.

Vi vil i stedet opfordre Enhedslisten og SF til selv at begynde at føre oppositionspolitik-parlamentarisk og udenomsparlamentarisk. En politik vendt mod det borgerlige-socialdemokratiske sammenrend og deres fælles platform. Vi vil opfordre de to partier til at droppe deres alliancestrategi med socialdemokraterne og deres drømme om hhv. rollen som støtteparti for en Thorning-Schmidt-regering og ministerposter i den.

Vi opfordrer altså til en konsekvent parlamentarisk oppositionspolitik, som vil være af stor betydning for udviklingen af de folkelige bevægelser og kampe uden for parlamentet, som er det eneste, som kan stoppe den fælles nyliberale offensiv, krigs- og unionspolitikken.

Vi har godt nok ikke de store forventninger om, at de to små socialdemokratier vil lytte til dette råd. Men derfor får de det nu alligevel.

STOP FOGH-THORNING-SCMIDT-BANDEN!

Det er det reelle, konkrete mål for dagens kamp for freden, for arbejde, for faglige og sociale rettigheder, imod monopolernes 'Europæiske Union' - for regeringen og regeringsalternativet er sammen hovedorganisatorer af offensiven for krig, union, løntrykkeri og sociale nedskæringer for det store flertal.

Redaktionen 26. april 2005

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 275 kr.

År (26 nr.) 450 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 6. maj 2005

60 år fra i dag

Den 4. maj er det 60-års-dagen for Danmarks befrielse. Den 8. maj 1945 kapitulerede Nazityskland endeligt.

For 60 år siden indfrieede det daværende verdenssamfunds største statsmand, J. V. Stalin, sit løfte til alle undertrykte mennesker: Sovjetunionen knækkede halsen på den tyske fascisme.

Skæbnen og håbet for alle jordens folk blev i krigsårene forbundet og sammensmeltet med østfronten.

Drømmen om fred var her kampen for fred.

For 60 år siden blev socialismen menneskenes redning.

Dette er en af historiens mest fortiede og mest bagtalte kendsgerninger. Uden det socialistiske Sovjetunionen havde Hitler måske kunnet realisere sine verdensherskerdrømme. Verdens og Danmarks skæbne var blevet en anden - og endnu uhyggeligere.

Sovjetunionens allierede USA og UK ventede med at oprette den anden front i Europa til det allerede var afgjort, at Hitler havde tabt sin krig mod Sovjetunionen. Stalingrad var det store vendepunkt i 2. verdenskrig. De sidste tyske tropper overgav sig den 2. februar 1942.

Sejren ved Stalingrad opmuntrede og inspirerede modstanden mod fascismen i alle de besatte lande - og i fascistmagterne selv. Den danske modstandsbevægelse tog for alvor fart. I løbet af sommeren 43 udviklede masseprotesterne sig. Og de danske kollaboratørpolitikere i regering og folketing - Venstre, Konservative, Socialdemokrater og Radikale - blev tvunget til at indstille sig på de nye kendsgerninger. Tilpasningspolitikken til Hitlers 'Nye Europa', hvor Danmark var blevet deltager i Antikominternpagten, krigsdeltager på 'østfronten' og storleverandør af forsyninger og arbejdskraft til den tyske krigsmaskine, var slået fejl.

Mens politikerne fra kollaboratørregeringen endnu spekulerede, satte

masseprotesterne på gaderne dem fra bestillingen: Den 29. august 1943 blev der sat en stopper for tre års loyal dansk lakajpolitik, der tilgode så dansk industris og storlandbrugets profitinteresser - og lod de danske arbejdere og det store flertal betale gildet, mens de opfordrede befolkningen til at angive modstandsfolkene til fængsel, tortur og død.

Kollaboratørpolitikken er et af de skændigste kapitler i det danske borgerskabs skændige politiske historie. Men efter befrielsen varede det ikke længe, før det meste var ved det gamle igen, og de gamle partier og de gamle kollaboratører kunne regere videre - nu som troværdige og trofaste partnere for USA, UK og NATO. De fik opbygget myten om, at kollaboratørpolitikken var til gavn for Danmark og det danske folk og at modstandsbevægelsen og kollaboratørerne i virkeligheden havde handlet i samdrægtig forståelse for de nationale interesser. Betalte faghistorikere plantede myten videre i lærebøgerne, og mens modstandsbevægelsen og modstandsfolkene som politisk kraft blev rangeret ud på et sidespor - nogle blev koopteret af kollaboratørpartierne, andre som kommunisterne

stemplet som landsforrædere i den kolde krig - overtog det officielle Danmark 'frihedskampen' til festlig fejring ved højtidelige lejligheder.

En ny generation af faghistorikere gav sig så til at pille glansen af modstandsbevægelsen. Den skød for mange stikkere. Den bestod af eventyrere og kommunister. Den var uden betydning, især uden militær betydning, og kunne næsten lige så godt have ladet være. Det var nærmest modstandsbevægelsens skyld, at håret blev klippet af tyskernes kærester, der blev sjoflet til som 'feltmadrasser'. Nazisterenes børn led urimeligt. Nazimordere som Søren Kam, SS-manden der tog initiativ til danske dødspatuljer og deres massive terror, skal ikke retsforfølges, men tilgives.

Mudderpølen bliver større og større. Nu skal begivenhederne for 60 år siden måles og bedømmes med nutidens moralske målestok og menneskeretsstandard. De glemmer, at Danmark var i krig mod Tyskland. Ikke fra 1940, men fra 1943. Før da var det kun modstandsfolk, der var i krig med nazismen. Ikke mindst arbejderklassens bedste unge. Mudderkasterne lever videre i kollaboratørpolitikens beskidte og hykleriske ånd.

De aktive modstandsfolk var et beskedent udsnit af danskerne. Men de vandt arbejderklassens og flertallets støtte, satte en stopper for kollaboratørpolitikken og reddede nationens ære og over i de allieredes lejr. Kollaboratørpolitikkerne fortsatte - og har siden George W. Bush indledte sin 'krig mod terror' igen gjort Danmark til deltager i en angrebskrig på 'østfronten', der nu ligger i Mellemøsten.

Modstandskampen er et af de stolteste kapitler i vort folks historie - som sejren over fascismen er et af de stolteste kapitler i arbejderklassens og socialismens historie.

Revolutionen banker på i Latinamerika

De amerikansk-dominerede danske medier har travlt med 'de demokratiske revolutioner' i de tidligere sovjetrepublikker, som forløber efter et skema, der er designet, udstyret med penge kampagnemærker og farver og iværksat fra Washington.

Medierne tøver ikke med at bruge ordet 'revolutioner' om disse parade-forestillinger, som fører til indsættelsen af proamerikanske regimer og styrker USA's globale dominans – som Serbien (2000), Georgien (2003) eller Ukraine (2004-05).

De virkelige folkelige og demokratiske opstande finder i disse år især sted på det latinamerikanske kontinent – i Venezuela, Ecuador, Colombia og andre lande.

Her forholder medierne sig bemærkelsesværdigt tavse. For disse bevægelser har brodden rettet mod den amerikanske imperialisme og dens diktat og indblanding i regionen.

Som det besatte Mellemøsten udgør denne region et af verdens brændpunkter i dag. Revolutionen – de ægte folkelige og demokratiske revolutioner – banker på i Latinamerika.

Men de dramatiske begivenheder i Ecuador, hvor den tredje præsident er blevet afsat af en folkelig opstand inden for en kort årrække, er dårligt blevet nævnt i de danske medier.

Ecuador: Amerikansk lakaj væltet

Den korrupte amerikansk-støttede præsident i Ecuador Lucio Gutiérrez blev væltet den 20. april og flygtede til Brasilien efter ugers folkelige protester.

61 af Kongressens 100 medlemmer stemte for at afsætte Gutiérrez. Parlamentets flertal slog fast, at han blev afsat, fordi han har 'svigtet sit embede'.

I stedet blev vicepræsident Alfredo Palacio udpeget til præsidentposten ved en ceremoni med deltagelse af de fleste kongresmedlemmer.

I sin første tale sagde den nye præsident, at 'Ecuadors folk, og især Quito-

borgerne, har besluttet sig til at sætte en stopper for diktaturet, umoralen, arrogancen, terroren og frygten'.

Lucio Gutiérrez blev afsat efter ugers protester mod hans enevældige ledelse og efter anklager om magtmisbrug og korruption. Flere demonstranter er blevet dræbt af politiet, og han anklages nu for at stå bag mordet på dem under et mislykket forsøg på at stoppe de langvarige protester ved at indføre undtagelsestilstand.

Politiet har også ordre til at arrestere den tidligere præsident Abdalá Bucaram, som Gutiérrez havde benådet for korruptionsanklager, og som i otte år har opholdt sig i Panama, men netop for nogle uger siden er vendt tilbage til Ecuador.

Oppositionen har betegnet Gutiérrez som diktator, efter at han i december indsatte politiske tilhængere i landets højesteret.

De væbnede styrker, der har stor magt i landet, ville ikke længere støtte Gutiérrez, sagde forsvarschef general Victor Hugo Rosero.

Oberst Gutiérrez blev valgt som præsident på et socialt program, efter at han som del af en junta havde grebet magten under den forrige præsident Mahuads fald, men han har siden ikke bestilt andet end grundigt at forråde valglofterne.

APK's ecuadorianske broderparti, Ecuadors Marxistisk-Leninistiske Kommunistiske Parti PCMLE, har spillet en væsentlig rolle i begivenhederne.

En Marcha er organ for
Ecuadors Marxistisk-
Leninistiske Kommunistiske
Parti PCMLE

20. april 2005 kl. 16

De helt store protester tog form fra fredag den 15. april, da Gutiérrez indførte undtagelsestilstand i Quito, hvor de mest omfattende manifestationer fandt sted. Det var imidlertid først fra mandag, at gadedemonstrationerne antog karakter af direkte konfrontationer mellem demonstranter og politifolk, især mellem gymnasiaster og universitetsstuderende og politi. Tidligere havde demonstrationerne været præget af opfordringer til fredelig aktion, ikke-voldelig manifestation.

I dag blev konfrontationerne mellem ungdommen og befolkningen på den ene side og 'ordensmagten' på den anden meget omfattende.

Demonstranterne gik til angreb på undertrykkelsesmagten hele morgenen. De mere voldelige konfrontationer fandt sted i Alameda-parken og i El Ejido samt i nærheden af det sted, hvor den nationale kongres havde sin samling i dag. Da politikæden først var brudt, kom demonstranterne meget tæt på Uafhængighedspladsen, hvor politimagten og hæren begyndte den voldelige nedkæmpelse. Den fik imidlertid ikke demonstrationen til at gå i opløsning, da demonstranterne spredte sig i de nærliggende gader.

Gutiérrez' fald

I løbet af morgenen nedlagde chefen for politistyrken Jorge Poveda sit embede. I hele denne regerings tid har den nationale politistyrke været en vigtig støtte til denne og et stærkt undertrykkelsesredskab over for folket. Gutiérrez mobiliserede sympatisører fra forskellige provinser med det formål at angribe alle dem, som kæmpede for regeringens fald.

Under konfrontationen mellem

Ecuador:

Folket smed Lucio Gutiérrez på porten

af *En Marcha*

demonstranter og undertrykkelsesmagten mødtes nationalkongressen for at befri Gutiérrez for hans byrde, gennem en lovforordning godkendt af 60 deputerede. I denne session deltog hverken deputerede fra den tidligere præsident Gutiérrez' parti, heller ikke fra den tidligere præsident Bucarams parti, eller fra bananmastodonten og den tidligere præsident Alvaro Noboas parti (*alle tre er blevet væltet af folkelige opstande, se note 3*).

Derefter valgte kongressen vicepræsidenten Alfredo Palacio, der er valgt på Gutiérrez' liste, som præsident. Der eksisterer en dyb mistillid over for Palacio.

Frente Populares organisationer (*paraplyorganisationen Folkefronten, Note 1*) foreslog, at der blev indsat en folkeregering sammensat af de folkelige organisationer og venstrefløjens demokratiske politiske organisationer, af medlemmer af kirken og de væbnede styrker.

Kl. 2 om eftermiddagen nåede de første demonstranter regeringspaladset. Flag fra FESE (*gymnasiastorganisationen i Ecuador*), FEUE (*studenterorganisationen*) og JRE (*Ecuadors Kommunistiske Ungdom*) og nationalflaget blev øjeblikkelig rejst på balkonerne i præsidentpaladset Carondelet. Pladsen blev hurtigt fyldt op med demonstranter.

Gutiérrez forlod Carondelet i helikopter med retning mod lufthavnen for at forlade landet. Men den stedfortrædende indenrigsminister Cécilia Armed beordrede tilbageholdelse af den tidligere præsident, af Abdala Bucaram, som for nylig er vendt tilbage fra sit 'eksil' i Panama, og af Guillermo Castro, den tidligere højesteretspræsident, som nationalkongressen afsatte sidste søndag.

Hundreder af demonstranter besatte landingsbanerne i den internationale lufthavn for at forhindre den afsatte præsidents flugt.

Demonstrationerne var ikke begrænset til Quito. I den sydlige provins Azuay indtog medlemmer af Folkefronten provinsregeringens poster og sammenkald-

te en regional folkeforsamling, som bragte repræsentanter for alle arbejderne, bøndernes, indianernes, studenterne osv. organisationer for at diskutere et specifikt program for provinsen. Regeringsbygningerne i provinserne Loja og Cotopaxi blev besat af borgerne.

Den politiske krise ikke slut

Disse begivenheder betyder ikke afslutningen på den politiske krise, for spørgsmålet om præsidentvalg er stillet på dagsordenen. Dertil kommer at parlamentsflertallet i nationalkongressen anført af det Kristelige Sociale Parti (PSC) og det Demokratiske Venstre (ID) måske vil restrukturere højestereten og forfatningsdomstolen.

Alfredo Palacios regering fremstod som resultat af krisen, af omfanget af den folkelige kamp og af skærpelsen af modsætningerne i middelklassen. Det er en regering, som er født i slipstrømmen fra USA's regering, af de herskende klasser og mere specifikt med støtte fra det Kristelige Sociale Parti og det Demokratiske Venstre.

Det er en regering, som dårligt er blevet født og allerede er miskrediteret.

Folkefrontens organisationer, MPD (*Den Folkelige Demokratiske Bevægelse, parlamentarisk liste støttet af PCEML, Note 21*) og vores parti insisterer på nødvendigheden af at kæmpe for en folkeregering.

I forhold til udnævnelse af Palacio som præsident forlanger vi gennemførelse af alle valgløfterne, som han udstedte i kampagnen sammen med Gutiérrez. Med hensyn til indsættelsen af en ny højesteret insisterer vi på, at den må vælges ved almindeligt valg.

Et slag mod USA's politik

Det lykkedes for det ecuadorianske oligarki at finde en konstitutionel vej ud af krisen, og det ønsker at give den legitimitet og sikre opbakning til den nye præsident. Det søger at redde de dybt splittede middelklasse-institutioner.

Ecuadors folk har kæmpet stolt,

modigt, men den folkelige bevægelses manglende magtmidler har endnu engang gjort det muligt for oligarkiet at finde en udvej.

Gutiérrez er den tredje præsident siden 1997, som er afsat fra embedet af massemobiliseringer. De sidste tre præsidenter, som er valgt ved præsidentvalg, måtte alle flygte for den folkelige vrede.

Regeringen, som faldt i dag, havde udnævnt sig selv som Bush-regeringens bedste allierede. Dens fald er et slag mod den amerikanske politik i hele regionen og en ny sejr for det ecuadorianske folk.

Noter:

1. Folkefronten er en stor gruppering af politiske, sociale og faglige kræfter i alle landets provinser. Den spillede sammen med den anden store politiske og sociale strømning, CONAIE, en stor rolle ved den tidligere præsidents fald.

2. MPD har en parlamentarisk blok i nationalkongressen og adskillige deputerede i provinsparlamenterne samt en række borgmestre og byrådsmedlemmer. Dens leder, den tidligere præsidentkandidat Jaime Hurtado, blev myrdet på åben gade nogle få hundrede meter fra kongressen den 17. februar 1999. Bagmændene for dette politiske mord blev aldrig opsporet.

3. I februar 1997 fordrev en folkelig opstand populistten Bucaram. Den folkelige bevægelse i januar 2000, organiseret af CONAIE, Pachakutik og Folkefronten, væltede Mahuad. På en dag, den 21. februar 2000, blev en 'junta til national frelse', hvori den daværende oberst Gutiérrez deltog, installeret.

*Oversat og forkortet af Kommunistisk Politik.
Mellemoverskrifter af KP.*

Fantastisk støttefest for maleraktivisterne

TAK

I forbindelse med "Massive Support Party" - støttefest for maleraktivisterne - fredag den 15. april i Ungdomshuset - vil arrangørerne gerne sige tak til de mange enkeltpersoner som har hjulpet os. Uden jeres hjælp kunne arrangementet ikke være gennemført. Tak.

Weekendens fest gav et overskud på 50.000 kr., hvilket betyder at der aktuelt er samlet 64.000 kr. ind til at betale sagsomkostninger, bøder og erstatninger efter den kontroversielle anti-krigs aktion på Christiansborg i marts 2003.

Men der er langt fra 64.000 kr. til de 200.000 kr., som er målet for indsamlingen. Derfor vil vi fortsætte med at holde støtte-arrangementer og opfordrer stadig folk til at hjælpe os.

Der er aktuelt flere støtte-initiativer i støbeskeen og alle gode ideer er velkomne.

Støttebidrag kan fortsat indsættes i Den Danske Bank:
Reg. Nr. 0978
konto nr. 4355 143 546

Læs mere om sagen, festen i Ungdomshuset og indsamlingen på www.stopterrorkrigen.dk

Venlig Hilsen
Lars og Rune

Over 1.000 unge deltog i det gigantiske støttearrangement for de to maleraktivister, der overhældte stats- og udenrigsministeren med rød maling ved Irak-krigens begyndelse.

Festen foregik i Ungdomshuset på Jagtvej i København uafbrudt fra fredag den 14. april eftermiddag til lørdag morgen – MASSIVE SUPPORT - i tre propfyldte etager, da den kulminerede.

Formålet var at gøre indhug på den kæmpegæld, som aktionen har efterladt aktivisterne med: over 200.000 kr. Og støttefesten vil give et stort bidrag til at nedbringe gælden. Alle medvirkende ved arrangementet optrådte gratis. Den væsentligste støtteindtægt kom fra entreen på 50 kr.

Maleraktivisterne: Lars Grenaa og Rune Ertard Sørensen

En perlerække af bands fra den københavnske ungdomsmusikscene var med i aftenen og nattens fest. De gav selv forklaringen på, hvorfor de stillede op. Flere af de optrædende bands dem viste videoklip fra maleraktionen eller dedikerede sange eller numre til maleraktivisterne.

For maleraktionen, der symbolsk viste, at Anders Fogh Rasmussen og Per Stig Møller har BLOD PÅ HENDERNE ved at gøre Danmark til krigsførende land og en deltager i den ulovlige krig mod Irak, var med til at gøre den danske krigsmotstand kendt verden over. Billedet af den rødt-dryppende statsminister gik rundt på tv-skærmene verden over og står stadig på nethinden som et udtryk for hele den globale antikrigsbewægelse.

Aktionen bragte Fogh-støtterne og krigstilhængerne i raseri og udløste et straffetogt mod maleraktivisterne med uberettiget lang isolationsfængsling, hårde domme og en ekstra og skærpet bødestraf for et malerpletet gulvtæppe i folketinget, så de to unge er sikret økonomisk ruin.

Aktionen udstillede statsministeren og udenrigsministeren som gemene krigsforbrydere og nedbrød Foghs image hos hans tilhængere som nyliberal superhelt. Den har også fået et efterspil i form af ny jakkemode, sange, satirer, malerier, tilmed valgannoncer – og inspiration til nye aktioner.

Alt det blev udtryk af de forskellige bands og af de medvirkende.

Arrangementet startede allerede ved

17-tiden med en særlig 'litterær soiré', der også henvendte sig til andre end den unge generation – med skuespilleren Anne Marie Helger som hovedkraft.

Hun har, inspireret af maleraktionen, udgivet cd'en *Opsange* og gav en række af dem i løbet af det fire timer lange program med en storslået mangfoldighed, afleveret uden pauser.

Den fremragende cellist Steve Kramer spillede klassisk. Skuespiller Vigga Bro udtrykte sine overvejelser om maleraktionens betydning – og læste så, som kun hun kan gøre det, det danske 'nationaleventyr' – HC Andersens Klodshans. Lucas Alexander and the Angelic Devils gav et forrygende sceneshow.

En af fredskampens 'grand old ladies' dukkede op: Hanne Reintoft.

Med en kort og varm tale båret af

Hanne Reintoft kom forbi og overrakte 10.000 kr. til støtte for male-aktivisterne

budskabet, at menneskene først og fremmest har brug for freden, og at de må kæmpe for den, overrakte hun 10.000 kr. til de to aktivister Lars Grenaa og Rune Eltard-Sørensen, nu hhv. journalist- og pædagogstuderende.

For første gang siden løsladelsen fra fængslet sidst i maj 2003 og afslutningen på retssagerne sidst i 2004 er de stået frem for offentligheden med dette arrangement.

De udtrykte deres taknemmelighed for al den støtte, de har modtaget, og som dette arrangement og alle de medvirkende og deltagendes bidrag var udtryk for: at deres aktion opfattes som hele krigsmodstandens aktion.

Gordon Inc. holdt forsamlingen fast med sine forrygende morsomme og skarpe politiske tekster, Kenneth Thor-dahl spillede numre fra sin netop udgivne cd, og Billie Koppel, Frank Hasselstrøm (Catbird) med flere af de deltagende musikere afsluttede en mageløs del af et helt exceptionelt støt-tearrangement.

'En magisk tidslomme,' kaldte Anne Marie Helger begivenheden og udtrykte stemningen.

'THEY GOT THE WRONG MEN,' sagde juristen Niels Groth i sin gennemgang af de juridiske aspekter af sagen mod maleraktivisterne.

Det er Fogh Rasmussen og Per Stig Møller, som bør stilles for en krigsforbrøderdomstol.

Signalet fra Langeskov: Stop racistiske overfald

Beskeden fra Langeskov til hele landet den 19. april var klar: Racistiske overfald, race- og religionsforfølgelse må ikke tolereres. Det må stoppes i samfundet som helhed og i lokalsamfundene. Over 1.000 borgere deltog i en stor protest og et fakkeltog, som var arrangeret af foreningerne i den lille fynske by. Det er mange for en by, der måske ikke vil betegnes som en landsby, men ligner det.

Langeskov i protest (foto: KP)

Baggrunden for den store opslutning om manifestationen var episoder med vold og hærværk mod en somalisk familie, der er flyttet fra deres hjemland som ofre for forfølgelse. Syv unge mænd mellem 15 og 22 år er sigtet for overfaldene og for racediskrimination. Ved ransagninger af deres bopæl fandt politiet knive og slagvåben med racistiske slogans og hagekors.

Det vil den lille by ikke stå model til. Derfor sagde den klart fra. Der skal være plads til alle.

- *Det vigtigste ved arrangementet i aften er nok, at disse unge mennesker ser, hvad de er oppe imod. De skal forstå, at vi ikke vil finde os i racisme,* sagde byens borgmester, Ejvind Høyer Nielsen (K) i sin tale ved den propfyldte rådhusplads.

De racistiske overfald har rystet – og delt – det lille samfund. Der findes også dem, som accepterer eller opmuntrer de racistiske hærværksmænd.

Poul Eigil Rasmussen, formand for LIF, Langeskov Idræts Forening, der tog initiativ til fakkeltøget, takkede ved det afsluttede møde ved rådhuset for opbakningen:

- *Jeg har en klippefast tro på, at vi her starter på en ny og bedre tid. I hvert fald i Langeskov, måske længere ud.*

Hærværksfolkene kommer fra en gruppe på ca. 20 unge fra 15 år til starten af tyverne. Nogle af dem søgte at lave en moddemonstration fra parkeringsplad-

sen bag rådhuset med 'siege-heil'-hilsen med strakt højrearm til hinanden og de forsamlede borgere fra Langeskov.

Antallet af racistiske overfald og overfald på muslimer er steget kraftigt i Danmark i de senere år. Det voksede dramatisk efter den 11. september 2001 og indledningen af den amerikanske 'krig mod terror'. Brandstiftelse, hærværk, overfald på indvandrere og udlændinge og trusler mod dem er vokset stærkt. Ikke alle overfald indberettes, og politiet er tilbøjelig til at frakende disse episoder politiske motiver, men betragter dem som bøllestreger. Derfor registreres og retsforfølges mange overfald ikke som racistisk terror. Der gribes heller ikke ind over for de blade og websider, som hylder overfaldene som 'modstandskamp' og sammenligner hærværk med modstandsbevægelsens sabotageaktioner.

Fogh-regeringen, mediernes og politiets har vendt det blinde øje til denne kendsgerning. Fogh-regeringen har i stedet med Dansk Folkeparti som frontløber gennemført en antimuslimsk hetz og Europas mest reaktionære indvandrerdovgivning.

Regeringen har heller ikke udtalt sig om eller fordømt de racistiske overfald i Langeskov:

Nu har Langeskov selv givet svaret: Det er op til en folkelig mobilisering at sætte en stopper for den racistiske terror, der breder sig ud over landet og er blevet et problem også for lokalsamfundene.

Teamsters vs. Mærsk

**Amerikanske Teamsters:
Dobbeltmoralisk Mærsk
skider på faglige rettigheder**

Repræsentanter for den amerikanske transportfagforening Teamsters er igen i Danmark! Visitten skyldes, at mange af deres medlemmer – chauffører – har A.P. Møller-Mærsk-koncernen som arbejdsgiver. Delegationen er ikke inviteret i operaen af Mærsk, men har helt andre formål. Teamsters vil fortsætte og styrke protesterne mod Mærsk, som i USA blandt andet ikke overholder den internationale fagbevægelse ILO's konventioner.

Den pæne facade, som Mærsk-koncernen dækker sig bag på Esplanaden, kan ikke skjule koncernens profitbegær. Det kommer i allerhøjeste grad til udtryk i deres engagement i Irak-krigen, hvor de med skyhøje profitter betjener og servicere US-tropperne og deres koalitions partnere – heriblandt den danske hær. Engagementet har også givet koncernen fortrinsret til ejerskabet af en kæmpe containerhavn i Basra-regionen.

Mens Mærsk i Danmark besmykker sig selv med, at de overholder overenskomster, og deres ansatte arbejder under "ordnede" forhold, så afslører kynismen sig, når vi bevæger os uden for landets grænser. I USA har Mærsk blandt andet opkøbt Sealand – omdøbt til Mærsk-Sealand – der er det største rederi, som besejler landet, og samtidig ejer Mærsk 15 store havneterminaler, hvilket gør firmaet til en gigant i branchen.

Mærsk anstrenger sig og udnytter til det yderste de ekstremt reaktionære og fagforeningsfjendtlige love i Staterne. Det har blandt andet til konsekvens, at de nægter chaufførerne overenskomst-

mæssige rettigheder, herunder retten til at organisere sig fagligt. Koncernen forsvare sig med henvisning til den amerikanske anti-trust-lov, der giver arbejdsgiveren ret til ikke at anerkende faglig organisering. Mærsk forfølger og fyrer de mest åbenlyse medlemmer af Teamsters (hvis navn betyder kuske og refererer til den tids transportarbejdere, der fragtede gods med hestevogn).

Den nydelige ældre herre Mærsk McKinney Møller, der ofte ses i audiens i den danske kongefamilie, og som uden aftale kan få foretræde hos danske ministre, er med andre ord en dødens købmand. Mærsk tjener sine penge ved at undertrykke arbejdere i USA, nægte dem at organisere sig i fagforeninger, handler med militærstyret i Burma og tjener fedt på krigen i Irak.

Præsidenten for Teamsters har ved tidligere lejlighed udtalt:

- Det danske selskab er noteret for en horribel lang liste af trusler, intimidation og fyringer af chauffører og havnearbejdere i USA og den tredje verden. Mærsk behandler deres danske arbejdere med respekt. De skulle gøre det samme i andre lande, hvor de driver forretning.

Teamsters beskylder Mærsk for at aflønne folk helt ned til 18 kr. i timen og for farlige arbejdsforhold.

Omvendt har Mærsk bl.a. rejst civil retssag mod flere hundrede chauffører i Miami. Deres forbrydelse består i, at de har stillet kollektive krav til virksomheden, hvilket Mærsk betragter som et lovbrud, da chaufførerne er selvstændige.

Repræsentanterne fra Teamsters lader sig ikke kyse. Talsmand Ron Carver konstaterer nøgternt:

- Vi vil udvide kampagnen, hvis de ikke hører efter. Jeg kan forestille mig, at vi vil demonstrere, gå direkte til A.P.

Amerikanske teamsters ved tdl. aktion mod Mærsk

Møllers kunder, klage til de internationale fagforbund, og så forsøge at påvirke den amerikanske regering. Det er jo ingen hemmelighed, at A.P. Møller-Mærsk får store amerikanske subsidier, og dem vil vi forsøge at ramme.

De amerikanske fagforeningsrepræsentanter har i øvrigt taget usædvanlige metoder i brug i forbindelse med deres besøg, idet de har opkøbt aktier i Mærsk, hvilket gav dem ret til at deltage på aktieselskabets generalforsamling.

Teamsters anmodede på generalforsamlingen Mærsk om at overholde det internationale LO's konventioner om lønmodtagerrettigheder samt fremlagde en kritisk rapport om A.P. Møller - Mærsk's aktiviteter i Mellemamerika.

Rapporten er udarbejdet af den amerikanske transportarbejderfagforening Teamsters. Det er sket på baggrund af en factfinding-mission til Mellemamerika i marts hvor følgende organisationer deltog: IT- Det internationale Transportarbejderforbund; - Teamsters – International Brotherhood og Teamsters; MUA – Maritime Union og Australia; - 3F - Fagligt Fælles Forbund, samt AFL-CIO – American Federation of Labor-Congress og Industrial Unions.

Det blev ikke uventet modtaget med den største kølighed. Bestyrelsesformanden afviste blankt bare at overveje, hvorvidt Mærsk-koncernen skulle indføre ILO-regler i selskabets officielle politik, ligesom ethvert kendskab til overtrædelser i Mellemamerika blev benægtet.

-gri

Fornyelse betyder nedskæring

Fornyelse er pr. definition positivt og fremadrettet. Derfor er ordet da også blevet flittigt anvendt af et væld af politikere på tværs af alle partier, i fagbevægelsens og erhvervslivets top – i hvert fald gennem de sidste 15 år. Eksempelvis benyttede Nyrup sig af det ved det første kongemord.

Ordet bliver misbrugt, da det i sit indhold har den stik modsatte betydning, når politikere tager det i sin mund, mener Allan Baumann, medlem af BUPL's forretningsudvalg:

- *Nyudviklingen af velfærdssamfundet er blevet det samme som afvikling, udtaler Allan Baumann.*

Udtalelsen er en direkte kritik af socialdemokratiets nyvalgte formand, Helle Thorning Schmidt, der blandt andet forsvarer nye forringelser af efterlønnen med fornyelse.

- *Det er svært at forstå, at fornyelsen af velfærdssamfundet skal bestå i at skære ned. Påstanden er, at det er nødvendigt at skære for at bevare. Det er den dagsorden, der er blevet sat*

Allan Baumann mener, at politikerne både fordrejer og lyver, når de hæv-

der, at nedskæringer er nødvendige, da samfundet mangler penge. Masser af rapporter viser, det ikke er tilfældet.

- *Som samfund bliver vi rigere for hvert år. Det er kun et spørgsmål, om den voksende rigdom skal ende i private lommer, eller om noget af den skal bruges til at skabe flere muligheder for alle, siger han. Det er ikke kun efterlønnen, han er nervøs for skal fornyes:*

- *Efterlønnen er prøvesten på en strategi, som handler om at bevare ved at afvikle. Spørgsmålet er, hvad det næste så bliver. Er det daginstitutionerne, eller er det yderligere gang i privathospitalerne, så dem, der har råd, kan smutte uden om ventelisterne? I store dele af det politiske system ser man det som vejen frem.*

- *Men det er dybt betænkeligt, at de partier, som historisk har stået for solidaritet med de svageste, hopper med på den galej. Det er mærkeligt at diskussionen kommer nu, trods valgløfter om det modsatte. Hvis det er for at vise politisk handlekraft, så var det vel mere oplagt at gøre det over for andre end de svage i samfundet.* -gri

Ulovlig aktivering i Herning

Siden slutningen af 90'erne har Herning kommune praktiseret ulovlig aktivering. Det er sket ved tvangsaktivering af ledige, der er sendt til kommunens "Jobcenter Grøndahl", hvor de har pakket skruer, dybler og beslag.

Arbejdsmarkedsrådet i Ringkjøbing amt frikendte i 2002 kommunen for ulovlighederne, men har for nylig ændret holdning:

- *Det er op til kommunerne at dokumentere, at aktiveringsprojekter ikke forvrider konkurrencen på markedet. Derfor har arbejdsmarkedsrådet afgjort, at aktiveringen i Herning ikke følger loven, siger det sekretariatschef Steen Gram Hansen.*

Det er Landsforeningen af Arbejdsledige (LA), der har bragt sagen op på ny, hvori de har påvist, at aktiveringsfabrikken er ulovlig, da den er konkurrenceforvridende til en nærliggende fabrik, hvis arbejdere får overenskomstmæssig løn. Det private firma Holm Industries valgte før jul at stævne

Herning kommune for konkurrenceforvridende aktivering, hvorfor kommunen har valgt at "sætte aktiveringsfabrikken på standby", til der er truffet en afgørelse i retssystemet.

Baggrunden for problemet er love vedtaget af et bredt flertal i Folketinget – spændende fra Dansk Folkeparti til Socialdemokratiet – der i årevis har lempet reglerne for (mis)brug af tvangsaktiverede ledige.

I det konkrete eksempel i Herning har Dansk Arbejdsgiverforening og LO i fællesskab bakket projektet op. De lokale amts- og kommunalpolitikere har taget de konkrete beslutninger om etableringen af fabrikken. De lokale fagforeninger har – med undtagelse af 3f – siddet med hænderne i skødet ud fra devisen, at 'De aktiverede er jo ikke medlemmer af en fagforening'.

Når sagen alligevel er nået frem til den ny afgørelse, så er det udelukkende Landsorganisationen af Arbejdslediges fortjeneste- i samarbejde med 3f.

Mordtrusler

- *Vi slår din familie og dig ihjel, hvis du ikke holder dig væk.*

Sådan lød beskeden til et bestyrelsesmedlem i Århus Stilladsklub, som i forbindelse med en aktion mod et ulovligt opført stillads havde rettet telefonisk henvendelse til arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren var desuden mistænkt for også at have brugt ulovlig arbejdskraft i form af litauiske arbejdere uden arbejdstilladelse.

- *Jeg er fuldstændig rystet, og det samme er min familie. Men det er vigtigt, at vi ikke lader os skræmme. Og hverdagen skal gå videre, udtaler bestyrelsesmedlem Kim Rasmussen til 3f.*

Sagen er desuden meldt til politiet.

Blokade gav overenskomst

Flere måneders forhandling om overenskomst med et litauisk firma, der med 11 ansatte har været ved at bygningsrenovere i det indre København, gav ikke noget resultat.

Det gjorde tre dages blokade!

Blokaden blev gennemført af de københavnske byggefagforeninger og betød, at byggepladsen naturligvis lå stille, hvilket banede vejen til forhandlingsbordet.

Det har nu resulteret i indgåelse af en tiltrædelsesoverenskomst, hvilket sikrer de litauiske bygningsarbejdere 161 kr. i timen samt feriepenge og pension.

Ny blokade

Fagbladet 3f oplyser, at ovenstående succes forsøges gentaget:

"Da blokade åbenbart er et forståeligt sprog for bygherrer og entreprenører, der bruger udenlandsk arbejdskraft, tages det nu også i brug på en anden københavnsk byggeplads," meddeler Fagbladet.

Denne gang handler det om en fredet ejendom i Ny Kongensgade, hvor man nu udvider blokaden fra ikke bare at gælde dansk, men også de polske arbejdere, der har været i gang i et par måneder.

Ebbe Kløvedal Reich

Af Klaus Riis

Det er begyndt at tynde ud i rækkerne af '68-generationens ungdomsoprørere. Studenterlederen Finn Ejnar Madsen; billedkunstneren og forfatteren Dea Trier Mørch, som ikke mindst gennem Røde Mor gav oprøret et billedsprog; forfatterne og journalisterne Hans-Jørgen Nielsen og Erik Thygesen, som var med til at sætte ord på det; arbejderforfatteren og kommunisten John Max Pedersen, som i '68 og årene efter søgte at føre arbejdspladserne ind i oprøret og forankre oprøret i arbejderklassen; generationspioneren Carl Scharnberg. I sidste uge døde det største dansk jazznavn Niels Henning Ørsted-Petersen. Og i lørdags tog kræften Ebbe Kløvedal Reich – ungdomsoprører, samfundsdebattør og forfatter af format.

De satte alle hvert deres personlige stempel på sider af et oprør, der ikke blev ført igennem, men dog fik langtidsvirkninger, og døde for tidligt. Navnene siger noget om bredden og spændvidden i oprøret, men også om dets modsætningsfyldte karakter, og hvorfor det ikke kom længere ...

Ebbe Kløvedal Reich, født i marts 1940, var blandt de ældste af 68'erne – generationen fra lige før, under og efter besættelsen. Som medredaktør af Politisk Revy var han en af frontfigurerne for 'det nye venstre', som udkrystalliserede sig i protest mod den amerikanske imperialisme under Vietnam-krigen, men også som reaktion på Sovjetunionens revisionistiske forfald, som fik et plastisk udtryk med invasionen af Tjekkoslovakiet netop i 1968. Ebbe Reichs artikelsamlinger om svampen – Svampenes tid, Til forsvar for masselinjen og den rette tro, Du danske svamp, Medie-svampen – er en vigtig krønike fra et vigtigt årti. Rummede generationen en masse uforenelige modsætninger, gjorde personen Ebbe Kløvedal Reich det også. Hans antennefølsomhed fik ham et stykke med ad alle veje og blindveje.

Den borgerlige kontrarevolution i Tjekkoslovakiet – det såkaldte Prag-forår – blev en forløber og noget af en model for den bølge af kontrarevolution, som i sidste ende førte til 'murens fald' og Sovjetunionens, Warszawapagtens og Comecons opløsning. Den blev slået

ned militært af den revisionistiske kontrarevolution. For den unge oprørsgeneration slukedes 'den amerikanske drøm', mens 'den sovjetiske vej' blev fyldt af tank-afspærringer.

En del af generationen søgte mod Mao Zedongs Kina og Enver Hoxhas Albanien. Den grænseoverskridende Ebbe Reich sværmede en overgang for Mao Zedong – og faldt så tilbage til sine højskolerødder, kulturradikalismen og grundtvigianismen.

Egentlig blev hans projekt dybt konservativt: tilpasning og fornyelse af en radikal tradition med alendybe rødder i dansk muld. Modstanden mod Danmarks medlemskab af det, der nu hedder EU, blev katalysatoren. Han var med til at starte Folkebevægelsen mod EF og bladet Notat.

Og hans skønlitterære forfatterskab fik retning: en stribe romaner og krøniker, der skulle tilbageerobre historien og den nationale identitet og fremtidssikredens. Ebbe Kløvedal Reich var en krønikeskriver af sin guds nåde, vidende, iderig, underholdende. Folkebogen om Grundtvig, Rejsen til Messias, Fæ og frænde, Festen for Cæcilie, den store serie Danmarksfortællinger, flere romaner, nutidsromaner, den nære fortid, middelalderen og En engels vinger. Ikke mange kan have nået at læse de 73 bøger, han er optegnet for. Men rigtig mange har læst nogle af dem – og har endnu flere til gode.

Kristendommen fulgte med. Ebbe Kløvedal Reich døde, som han levede – som en antiautoritær kristen, med en kristen syndsbevidsthed. Man må håbe og gå ud fra, at hans gud har tilgivet ham.

Vi andre gudsfornægtende og irreligiøse sjæle har i al fald.

Vi siger ham tak for det, han var, og det, han gjorde.

FESTMØDE

4. maj kl. 18.00

Rådhuspladsen, København

En lang række organisationer har i fællesskab arrangeret en festlig markering i anledning af 60-årsdagen for befrielsen fra nazistisk undertrykkelse og terror.

- Kl. 18.00 - Velkomst. - Røde Horn
- Kl. 18.20 - Kenneth Thordal og Strandvaskerne
- Kl. 18.35 - Modstandsmand og forfatter Leif Larsen (Dokumentationscenter mod Historieforfalskning)
- Kl. 19.05 - Vigga Bro reciterer prolog af Erik Stinus
- Kl. 19.15 - Kim Larsen
- Kl. 19.50 Anton Nielsen, Horserød-Stutthof-Foreningen og Modstandsfolkernes Internationale Forbund (FIR)
- Kl. 20.10 - Benny Holst Trio

Kl. 20.35 - Afgang fra Rådhuspladsen. - Røde Horn

Kl. 21.30 - 24.00 - Lille Vega. Musik og hilsningstaler. Anne Eltard, Torben Kjær, Søren Krogh m.fl.

1. MAJ 2005 - MOD FOGH, BUSH OG EU

Verden er et kaos af krig, eksploderende fattigdom og voksende undertrykkelse – og den gennemsyres af arbejdernes og folkenes protest og modstand mod monopolernes, imperialismens og militærmagternes hærgen.

Foghs og Mærskts Danmark har anbragt sig i frontlinjen på den amerikanske imperialismes og den globale reaktions side som deltager i den rige verdens krig mod verdens fattige. Indadtil fører Foghs krigsforbryderregering en uerklæret krig mod arbejderne, mod ungdommen, mod indvandrerne, mod det store flertal. Kommunalreformen, 'velfærdscommissionen', EU's servicedirektiv og mange andre nyliberale tiltag er en del af den borgerlige offensiv.

Efter folketingsvalget i januar står kampen nu ikke kun ved stemmeurnerne, men på gaderne, arbejdspladserne og uddannelsesstederne.

**STOP BESÆTTELSEN AF IRAK –
DE DANSKE TROPPER HJEM NU!**

Som en af Bush's nærmeste allierede i krigen om olie og verdensherredømme har Danmark soldater i Irak og Afghanistan og overalt, hvor Mærsk har interesser og den amerikanske præsident kalder. USA og dens allierede, fra Israels Sharon til Blair og Fogh, er forenet i en reaktionær imperialistisk verdensfront, som er hovedkilden til den globale uro. Danmark er deltager i en ulovlig krig, en kolonialistisk besættelsesmagt.

Vi støtter folkenes berettigede modstandskamp – og kræver et stop for besættelserne af Irak, Palæstina, Afghanistan o.s.v. Det er en afgørende opgave at få stoppet krigspolitikken og få stillet de danske krigsforbrydere til regnskab.

**PÅ VEJ MOD 'EUROPAS FORENEDE STATER' -
STEM NEJ TIL UNIONSFORFATNINGEN
DEN 27. SEPTEMBER**

Unionsforfatningen skal bane vejen for 'Europas Forenede Stater' i monopolernes billede. For at det gamle koloni-Europa i det 21. århundrede igen kan blive en imperialistisk supermagt. Forfatningen præciserer, at EU også er en militærunion – og forpligter alle medlemslande til stadig oprustning. Målsætningen om at være 'verdens mest konkurrencedygtige økonomi i 2010' skal gennemføres gennem privatiseringer, udliciteringer, 'servicedirektiver', 'brugerbetaling' o.s.v. på arbejdernes bekostning, ved at presse reallønnen ned og barbære alle sociale ordninger og tilkæmpede rettigheder yderligere væk, fra pensioner og arbejdsløshedsunderstøttelser til sundhedsvæsen og uddannelser. Det er Foghs politik på unionsplan.

**INVESTER I LIV OG VELFÆRD – IKKE I KRIG OG EU
NEJ TIL PRIVATISERING OG SLAVEARBEJDSMARKED**

Arbejderne og folkene verden rejser sig til kamp med masseprotester og strejker – i de besatte lande også med våben i hånd. Kampen er global – og fjenden er den samme: al imperialisme og al reaktion.

Arbejderklassens kamp og den folkelige modstand i Danmark må udvikles til en stærk front mod imperialisme, nyliberalisme, krig og reaktion. Det er opgaven 1. maj 2005.

**FÆLLES KAMP MOD KAPITALEN!
SOCIALISMEN ER FREMTIDEN!**

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

WWW.APK2000.DK

WWW.KPNET.DK

MODSTAND NYTTER!

Af Dorte Grenaa,

Formand for Arbejderpartiet Kommunisterne

De røde faner 1. maj repræsenterer både *Drømmen om* og *viljen til* en anden verden. Til en socialistisk verden uden krige, uden fattigdom, uden udbytning, uden undertrykkelse. En verden, hvor det kapitalistiske samfunds kannibalisme afløses af menneskelighed og menneskeværdighed. Hvor forældre ikke behøver at frygte for deres børns fremtid, hvor fremtidens børn kan vokse op og realisere alle deres muligheder.

De røde faner er også et løfte: Kampen fortsætter. Modstand nytter!

Modstand er der brug for, så meget som *M*nogensinde. Magthaverne – imperialismen, monopolerne – raserer planeten.

Bliver verdens fremtid bare noget i retning af det, den amerikanske præsident og hans medsammensvorne – den engelske og den danske statsminister indbefattet – forestiller sig, bliver den et helvede for de fleste.

De er allerede godt på vej. Bush har erklæret permanent 'krig mod terror' og påtvinger verden sit førerskab. Målet er globalt amerikansk overherredømme. Vejen går gennem krige som i Irak og Afghanistan, regimeomvæltninger, infiltration, spionage, torturcentraler og bedøvende propaganda i alverdens monopoldominerede medier.

USA vil ikke bare føre flere 'forebyggende' krige, som er ulovlige efter international ret. Pentagons nyeste doktrin hedder 'proaktiv' krigsførelse: militær indblanding og undergravning af suveræne stater for at slå en potentiel trussel mod USA's dominans ned, før den overhovedet eksisterer. Bush har oprettet et kontor, der udarbejder planer for genopbygningen af 25 lande, som endnu ikke er ødelagt af det amerikanske militærmaskineri.

Det lyder som en syg joke. Men det er sygt virkelighed.

Den gale fundamentalist i Det Hvide Hus har genskabt en situation, der ligner den i 30'erne i sidste århundrede. Der kommer flere krige, det er sikkert. Men hvor, og mod hvem?

Hvad der er sikkert, er, at USA er ved at indrette verden efter sit hoved, sin model og sine interesser. Det vil sige efter de amerikanske monopolgiganters interesser, våbenindustrien, olieelskaberne osv.

Modstand nytter! Vi kan den 4. maj fejre, *M*at det er 60 år siden, besættelsen af Danmark ophørte. De bedste af datidens unge deltog i den væbnede modstandskamp og sejrede trods død, fangenskab og tortur.

Den 8. maj for 60 år siden var en anden verdenserobbers herskerdrømme – Hitlers – for bestandig slut. Det socialistiske Sovjetunionen holdt sit løfte og knækkede halsen på forbyrderen.

Vi kan fejre, at det i disse dage er 30 år siden, at vietnameserne smed USA ud af Vietnam og viste, at et lille fattigt land og et fattigt folk, der kæmper for en retfærdig sag, kan overvinde en supermagt.

Vi hilser modstandskæmperne i Irak, der gør opholdet for de amerikanske og udenlandske tropper hedt. Vi kræver de danske tropper hjem øjeblikkeligt!

Vi hilser de palæstinensiske modstandskæmpere, der slås for en fri og uafhængig stat!

Vi er solidariske med alle de folk verden over, som har besluttet sig for at sætte imperialismen og dens lakajer på porten!

Danmark har brug for en ny modstandsgeneration, som vil sende Anders Fogh til USA og Helle Thorning Schmidt til Bruxelles og gøre landet frit for imperialistiske alliancer og supermagtsunioner.

Det er absurd, at unge danskere, der ikke kan få en bolig og knap kan finde sig et job, sendes til Irak for at slås mod fattige arbejdsløse irakere.

Den røde fane udtrykker et *løfte* og en *vilje*!

DIT ARBEJDE FLA DET GÅR RIGT

Danske virksomheder bør rette Tyrkiet, især når det gælder ek virksomheder og udflytning af Det mener Dansk Industri (DI).

Markedschef Peter Bo An fremhæver også lande som UK som fremtidens investeringsma Kina fortsat vil være interessant

Det kan være, du er fyret og kiet eller Kina er særlig interess

Det kaldes globalisering – og jobbet og pengepungen. Udvid også en del af hele denne manø sind demonstrerede i Bruxelles mod EU's såkaldte servicedirek direktivet), som gør det muligt t fra andre EU-lande at underby andre lande – og overtage deres

Danmark er i færd med at blive seret. Det er i første række de st der, der flytter ud, monopole chancen for mere profit. Og te somt. Beskæftigelsen i indust falde med op til 15.000 arbejds

'Fat mod,' siger Fogh, Thorn LO-toppen. Danmark er ved at samfund, og da vil der komme

Problemet er bare, at det er d er ikke mange af dem. Virke industriarbejderne må søge Værftsarbejderen kan blive e

AGES UD – HAR DU TAG OVER HOVEDET? TIG GODT I FOGH-DANMARK! (FOR DE RIGE)

supermarked og slagteriarbejderen ansat hos McDonalds.

Den samlede arbejdsløshed (og her tales ikke om de officielle statistikker) vokser og vokser.

Og kommunalreformen er designet til at skære til benet i den offentlige sektor. De offentligt ansatte kan ikke engang få en tre-årig garanti for deres job i forbindelse med den massive omlægning.

De utøjlede markeds kræfter hærger Danmark. Huspriserne stiger og stiger i Københavns- og Århus-området. Nogle i ejerboliger får sig en gevinst, andre får ikke tag over hovedet. Folk gældsætter sig som aldrig før, og bankerne og realkreditinstitutionerne har rekordstore overskud.

I gennemsnit skylder danskerne to årsindtægter væk. Det kaldes at sidde i saksen!

Har du fået længere til sygehuset? Er dine børns skole ved at drukne i skidt og nedslidt undervisningsmateriel? Er det vanskeligere at være ung og etablere sig?

Det er jo globaliseringens velsignelser.

Er du modstander af, at Danmark skal bruge 100 millioner kroner mere om året på at forlænge de danske soldaters deltagelse i blodbadet i Irak? Det er jo globaliseringen, og det er godt. Bare spørg Anders Fogh eller Helle Thorning-Schmidt.

Nogle forstår at rage til sig af globaliseringens velsignelser. A.P. Møller-Mærsk – Danmarks største transnationale koncern og verdens største containergigant – tjener fedt på blod, krig og olie. Det har aldrig været bedre. Det har simpelthen aldrig været bedre at være dansker (hvis man er rig dansker).

Og der er mere, hvor det kommer fra. Nu vil de hugge surt optjente pensioner og andre velfortjente 'velfærdsydelse'. Det kaldes 'reformer' – for at 'redde velfærden'. For hvem?

Det er monopolernes krig mod arbejderne, mod ungdommen, mod folk på overførselsindkomster, mod det store flertal.

Tiden er kommet til at slå igen og ikke bare håbe på en flok nye politikere.

Kampen starter med at gå sammen!

Danmark for 60 år siden: Modstanden har vundet

MODSTANDSFOLK

Vietnam for 30 år siden:
USA er slået 30. april 1975

Irakiske modstandsfolk 2005

Tegn abonnement på
14-dages bladet

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

*– en rød stemme mod
krise, krig og reaktion*

½ år: 275 kr. - 1 år 450 kr.

KOMMUNISTISK POLITIK
på nettet - hver dag:
www.kpnet.dk

* * *

KONTAKT APK

Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
apk@apk2000.dk

Tophemmeligt Pentagon-dokument:
**Amerikas dagsorden
 for global militær dominans**

af Michel Chossudovsky, Center for Research on Globalisation

Pentagon lægger op til en ny og endnu mere globalt aggressiv militærstrategi, som vil øge USA's aktive indgriben overalt. USA's plan om at holde den potentielle supermagtsrival EU nede er en vigtig del af den nye strategi.

Den canadiske professor Michel Chossudovsky trækker de uheldssvangre perspektiver op.

Pentagon har udsendt et resumé af et tophemmeligt Pentagon dokument, der skitserer Amerikas dagsorden for global militær dominans.

Denne kursændring for Amerikas militære strategi er tilsyneladende gået igennem bogstavelig talt ubemærket. Bortset fra Wall Street Journal er der ikke kommet en lyd fra amerikanske medier.

Der har ikke været nogen mediædækning vedrørende dette mystiske militære blueprint. Dokumentet skitserer ifølge Wall Street Journal Amerikas globale militære planer, der består i at "øge USA's indflydelse rundt omkring i verden" i kraft af øgede militære udstationeringer og en massiv opbygning af Amerikas avancerede våbensystemer.

"Mens dokumentet følger i fodsporene på administrationens 'forebyggende' ('preemptive') krigsdoktrin, som i detaljer er gengivet i det neokonservative Project of the New American Century (PNAC), så går det meget videre i henseende til fastlæggelse af rammerne for Washingtons globale militære dagsorden.

Det opfordrer til en mere "proaktiv" (forudgribende) fremgangsmåde i forbindelse med krigsførelse, der går videre end det svagere begreb om "forebyggende" og defensive aktioner, i hvilke militære operationer udløses imod en "erklæret fjende" med henblik på at

"bevare freden" og "forsvare Amerika"."

Dokumentet bekender sig udtrykkeligt til Amerikas globale militære mandat hinsides regionale krigsskuepladser. Dette mandat inkluderer også militære operationer rettet imod lande, der ikke er fjendtligt sindede over for Amerika, men som anses for strategisk vigtige set ud fra amerikanske interesser.

Offensive militæroperationer

Ud fra et bredt militært og udenrigspolitisk perspektiv udgør Pentagon-dokumentet fra marts 2005 et imperialt mønster, der støtter amerikanske koncerners interesser over hele verden.

"Helt centralt er dokumentet drevet af troen på, at USA er engageret i en permanent global kamp, der strækker sig langt ud over specifikke slagmarker som Irak og Afghanistan. Visionen går på et militær, der er langt mere forudgribende, fokuseret på at ændre verden i stedet for kun at reagere på konflikter, således som et nordkoreansk angreb på Sydkorea, og med større vægt på lande, som USA ikke er i krig med."

(Wall Street Journal, 11. marts 2005).

Dokumentet antyder, at dets mål også består i "offensive" snarere end traditionelle "forebyggende" operationer. Der er i denne henseende tale om en umærkelig nuance i forhold til tidligere nationale sikkerhedserklæringer fra før 11/9:

"[Dokumentet fremlægger] fire kerne-problemer, af hvilke ingen involverer traditionelle militære konfrontationer. De militære enheder får besked om at udvikle styrker, der kan opbygge partnerskabsforhold med fejlslagne ('failed') stater i henseende til bekæmpelse af indrepolitiske terrorisme-trusler, forsvare hjemlandet, inklusive offensive fremstød imod terroristgrupper, der planlægger angreb, påvirke valget af lande på strategiske korsveje, således som Kina og Rusland, og forhindre fjendtlige stater og terroristgruppers erhvervelse af masseødelæg-

gelsesvåben." (Ibid)

Vægten ligger ikke længere udelukkende på større krigsskuepladser som skitseret i PNAC's "Rebuilding America's Defense: Strategy, Forces and Resources for a New Century".

Det militære blueprint fra marts 2005 peger i retning af ændring i våbensystemer såvel som behovet for en global indsættelse af amerikanske styrker i aktioner vedrørende verdensomspændende militære politifunktioner og interventioner. PNAC havde i sin rapport fra september 2000 beskrevet disse militære operationer, der ikke foregår på en krigsskueplads, som "constabulary functions" (politimæssige funktioner):

"Pentagon må bibeholde styrker til bevarelse af den aktuelle fred på måder, der ikke kan sammenlignes med større krigsskueplads-kampagner ... Disse forpligtelser er nutidens hyppigste mission, der kræver styrker konfigureret til kamp, men som er i stand til at gennemføre langsigtede, uafhængige politimæssige operationer."

Politimæssig overvågning af imperiet

Den underforståede betoning ligger på udvikling og rekruttering af specialiseret militært mandskab, der kræves til kontrol og pacificering af lokale styrker og fraktioner i forskellige regioner i verden:

"Den klassificerede vejledning tilskynder militæret til at komme frem med mindre doktrinære løsninger, der indbefatter udsendelse af mindre hold af kulturelt velorienterede soldater til træning og vejledning af lokale styrker." (ibid.)

Det klassificerede dokument peger på behovet for en massiv rekruttering og træning af tropper. Disse tropper, inklusive nye kontingenter af specialstyrker, grønne baretter og andet specialiseret militært personel, vil blive involveret rundt om i verden i forbindelse med militærpolitimæssige opgaver:

"Hr. Rumsfelds tilgang vil sandsynligvis udløse et større skift i de våben-

systemer, som Pentagon køber, og endda mere fundamentale forandringer i træningen og udstationeringen af amerikanske tropper over hele verden, sagde forsvarsfunktionærer, der har spillet en rolle i forbindelse med udarbejdelsen af dokumentet, eller som er involveret i vurderingen af det.

USA vil fremtidigt søge at udstationere disse tropper langt tidligere i forbindelse med en spirende konflikt, end de traditionelt har gjort, for at hjælpe en vaklende regerings væbnede styrker med at konfrontere guerillaerne, før et oprør er i stand til at slå rod og opbygge folkelig støtte. Embedsmænd sagde, at planen forudser mange sådanne teams, der opererer rundt omkring i verden.”

Det amerikanske engagement er ikke begrænset til Mellemøsten. Udsendelsen af specialstyrker i militærpolitimæssige overvågnings-operationer under foregivende af fredsbevarelse og træning overvejes i alle større regioner i verden. En stor del af disse aktiviteter vil imidlertid med stor sandsynlighed blive udført af private lejetrop-firmaer på kontrakt med Pentagon, NATO eller de Forenede Nationer. De militære mandskabs krav såvel som udstyr er specialiseret. Politifunktionerne vil ikke blive styret af regulære hærenheder som på en krigsskueplads:

“Den nye plan forudser et mere aktivt amerikansk engagement, i lighed med nylige militære hjælpemissioner til steder som Niger og Tchad, hvor USA udsender teams af landstyrker til at træne lokale militser i fundamentale kontraoprørske taktikker. Fremtidige træningsmissioner vil imidlertid sandsynligvis blive styret i meget større målestok, sagde en forsvarsfunktionær.

Blandt de militære tjenestegrene er det marinekorpset, der lige nu bevæger sig hurtigst for at udfylde kløften, og som overvejer at flytte nogle ressourcer bort fra traditionelle amfibium-angrebsmissioner til nye enheder oprettet specielt til at arbejde med udenlandske styrker. For at støtte disse tropper er militære embedsmænd på udkig efter alt lige fra at skaffe sig billige luftovervågningsystemer til flyvende kanonbåde, der kan bruges i uoverskuelige bykampe som hjælp til landtropperne. En sådan “drømmekapacitet” kunne være en ubemandet AC-130-kanonbåd, der kunne cirkle rundt på et område i

relativ lav højde, indtil der opstår behov, og derefter styrtdykke for at udlægge en tilintetgørende ildlinje, sagde en forsvarsembudsmand.” (ibid)

Nye fjender efter kold krig

Mens “krigen mod terror” og inddæmning af “slyngelstater” stadig udgør den officielle retfærdiggørelse og drivende kraft, er Kina og Rusland udtrykkeligt identificeret som potentielle fjender i det klassificerede marts-dokument.

“... Det amerikanske militær ... søger at fraråde opstigende magter som Kina fra at udfordre amerikansk militær dominans. Skønt våbensystemer udviklet til at bekæmpe guerillaer tendentielt er temmelig billige og lavteknologiske, så gør dokumentet det klart, at for at fraråde disse lande at forsøge at konkurrere, så må det amerikanske militær opretholde sin dominans på højteknologiske nøgleområder som ‘stealth’-teknologi, præcisionsvåben og bemandede og ubemandede overvågningssystemer.” (ibid.)

Selvom EU ikke nævnes, så er det erklærede mål at afspore udviklingen af alle potentielle militære rivaler.

Kapløb med førerhunden

Hvordan har Washington i sinde at nå sit mål om globalt militært overherredømme? Fundamentalt via den fortsatte udvikling af den amerikanske våbenindustri, der kræver en massiv udskiftning af produktion af civile varer og tjenesteydelser. M.a.o. stimulerer den aktuelle forøgelse af forsvarsudgifterne dette nye uerklærede våbenkapløb med enorme mængder af offentlige midler, der kanaliseres til Amerikas store våbenproducenter.

Det erklærede mål er at gøre proces-

sen i forbindelse med udvikling af avancerede våbensystemer “så dyre”, at ingen anden magt på jorden vil være i stand til at konkurrere eller udfordre “the Big Dog”, uden at bringe sin civile økonomi i fare:

“I denne strategis kerne ligger troen på, at USA må opretholde en så stor føring i afgørende teknologier; at fremvoksende magter må konkludere, at det er for dyrt for disse lande bare at tænke på at forsøge på at holde trit med “the big dog”.

De vil indse, at det ikke er værd at ofre deres økonomiske vækst, sagde en forsvarskonsulent, der var hyret til at udarbejde et afsnit af dokumentet.”

(ibid., fremhævelse tilføjet)

Uerklæret våbenkapløb mellem Europa og Amerika

Dette nye uerklærede våbenkapløb tager sigte på de såkaldte fremvoksende magter (“growing powers”).

Mens Kina og Rusland nævnes som en potentiel trussel, indbefatter Amerikas (uofficielle) rivaler også Frankrig, Tyskland og Japan. De registrerede partnere for USA – i sammenhæng med den anglo-amerikanske akse – er Storbritannien, Australien og Canada, for ikke at nævne Israel (uofficielt).

I denne sammenhæng er der for nærværende to dominerende vestlige militære akser: den anglo-amerikanske akse og den konkurrerende fransk-tyske alliance. Det europæiske militærprojekt, som overvejende er domineret af Frankrig og Tyskland, vil uundgåeligt underminere NATO. Storbritannien er (via British Aerospace Systems Corporation) fast integreret i det amerikanske system til fremme af forsvaret i partnerskab med Amerikas fem store våbenproducenter.

Det skulle være overflødigt at nævne, at dette nye våbenkapløb er uløseligt forbundet med det europæiske projekt, der under EU’s auspici ser frem til en massiv omstrukturering af statslige finansressourcer i retning af militæruddgifter. Desuden er EU’s monetære system, der etablerer en global valuta, som udfordrer den amerikanske dollars overherredømme, intimt relateret til udviklingen af en integreret EU-forsvarsstyrke uden for NATO.

I henhold til den europæiske forfat-

ning vil der være en forenet europæisk udenrigspolitisk holdning, der vil indbefatte en fælles forsvarskomponent. Det er underforstået, om end aldrig for alvor til offentlig debat, at den foreslåede europæiske forsvarsstyrke tager sigte på at udfordre Amerikas overherredømme i militære anliggender:

“under et sådant regime vil transatlantiske relationer blive tildelt et skæbnesvangert stød.” (Ifølge Martin Callanan, britisk konservativt medlem af EU-parlamentet, Washington Times, 5. marts 2005).

Ironisk nok er dette europæiske militærprojekt, samtidig med at det opmuntrer til et uerklæret våbenkapløb mellem USA og EU, ikke inkompatibelt med fortsat samarbejde med USA i militære anliggender. Det underliggende mål for Europa er, at EU's koncerninteresser beskyttes, og at europæiske kontraktthavere er i stand til effektivt at indkassere og “dele rovet” fra de USA ledede krige i Mellemøsten og andet steds.

Med andre ord: Ved at udfordre førerhunden ud fra en styrkeposition søger EU at opretholde sin rolle som “en partner” for Amerika i dets forskellige militære projekter.

Der gør sig især i Frankrig en antagelse gældende om, at den eneste måde at opbygge gode relationer med Washington på er at efterligne det amerikanske militærprojekt, dvs. ved at anlægge en lignende strategi til opkvalificering af Europas avancerede våbensystemer.

Med andre ord er det, vi har med at gøre, et skrøbeligt had-kærlighed-forhold mellem ‘Det gamle Europa’ (*‘Old Europe’*) og Amerika inden for forsvarssystemer, olieindustrien og i de øvre lag inden for bankvæsen, finans- og valutamarkeder. Det vigtige emne er, hvordan dette skrøbelige forhold vil udvikle sig i form af koalitioner og alliancer i de kommende år. Frankrig og Tyskland har militært samarbejde med både Rusland og Kina. Europæiske forsvarsfirmaer supplerer Kina med sofistikerede våbenarsenaler. I sidste instans betragtes Europa som en uretmæssig indtrænger i amerikanske anliggender, og en militær konflikt mellem konkurrerende vestlige supermagter kan ikke udelukkes.

Originalartikel på www.globalreserach.ca
Oversat af Hans Pendrup for Stop Terrorkrigen

Skabstyranner

Helle Thorning-Schmidt er af Socialdemokraterne blevet kåret som formandskvinde for samme parti. Valgkampen med “klassekæmperen” Frank Jensen var blottet for politik. De Radikale valgte Gucci-tasken som deres foretrukne kandidat til en fremtidig statsminister. Drømmen om genvindelse af denne post trak vand i tårkanalerne - og måske var det netop De Radikales valg, der afgjorde udfaldet af en snæver afgørelse.

Socialdemokraterne har nu erhvervet sig en formandskvinde for første gang i partiets lange historie; det er *hot!* Hun er tilmed handlekraftig. I sin tiltrædelsestale blev det på bedste Bush-maner slået fast: *Enten er du med, eller også er du imod – og så kan du blive hjemme!* Arbejdsmarkedsordfører Bjarne Lausten begik den fejl at forfægte partiets kongresbeslutning om at bevare efterlønnen i dens nuværende form. Han er nu sat i stuearrest.

Sådan afgøres *fløjkrigene*, der nu er lagt to alen under muld. Død og begravet – hvil i fred bag egne skodder. Helle Thorning-Schmidt har med en gammel etikette i egne øjne og bastante udsagn bilagt stridighederne imellem de mange forskellige kaffeklubber. Socialdemokraternes nye *look* har

befalet, at fraktionernes æra er bisat. *Fornyelse* er broen, der forbinder og linker de mange forskellige interesser, partiet rummer. Danmarks befolkning, den socialdemokratiske vælgerskare og Socialdemokraterne afventer spændt Gucci-taskens *visioner*.

I det pavens år 2005 må det forventes, at visionerne bliver os forkyndt den 1. maj.

Indtil da kan vi blot konstatere, at topkammerater bliver idømt stuearrest, at kongresbeslutninger bliver tilsidesat egenhændigt af en enevældig formandskvinde, at uenigheder dikteres begravet. Deri er der ingen fornyelse i det seneste århundrede af Socialdemokratiets historie!

Man kan til Helle Thorning-Schmidts forsvar sige, at hun ikke har anvendt ualmindelige metoder i forhold til

det etablerede Danmarks praksis.

Statsminister Anders Fogh Rasmussen meldte og sendte Danmark i krig i sin egenskab af regeringschef, uden at meddele det danske folk – endsige vælgerne – sin hensigt. Hensigten og den efterfølgende beslutning førte til, at den danske regering og det parlamentariske grundlag førte Danmark i krig mod et land mere end 2.000 km. herfra, der aldrig har truet vores grænser, integritet, selvstændighed, suverænitet eller civilisation (hvis man kan kalde en afmonteret velfærd det).

Beslutningen er i strid med alle folkeretlige love og regler, der helt klart har til konsekvens, at regeringen samt JA-stemmerne i Folketinget er krigsforbrydere og burde dømmes som sådanne. Indtil videre er de sluppet af sted med det.

Foghs magt giver ham adgang til at overtræde folkeretslove og træde på demokratiet. Den nybagte S-formandskvinde giver hende “kun” ret til at overtræde kongresbeslutninger samt træde på partidemokratiet. A.P. Møller Mærsk og dansk erhvervslivs top, LO's smykkebehængte ferskenfingre og forbundsbossene fornægter heller ikke metoderne, men

gør flittigt brug af dem.

Sidste weekend befandt jeg mig så til en familiefest, hvor min onkel – en hærdet socialdemokrat – og min svoger – firmachef og Fogh-tilhænger – belejrer mig i et sofahjørne, for atter at stille mig til regnskab for Stalins tyranniske metoder. De var tidligere i lignende sammenhænge blevet bevidstgjort om Sovjets betydning for nazismens nederlag og om opbygningen af et industrialiseret samfund, hvor folkehusholdningen gav hver familie job, mad og bolig som sikkerhed. Argumentationen havde haft sin betydning, så nu gjaldt det Stalins påståede metoder.

Jeg henviste til Foghs og Thorning-Schmidts metoder, som Stalin aldrig gjorde brug af.

Snakken forstummede.

Reno

BYGGERENS historie er bevægelsens historie!

Af en aktivist fra "Sundbyggeren"

*"Sundbyggeren" var et
daværende fristed på
Amager, som deltog aktiv i
kampen om Byggeren,
Nørrebro 1980*

I lighed med de fleste basiskampe, som blev udkæmpet af bevægelserne i tidens løb, er tiden nu kommet til en omskrivning af BYGGERENS historie. I internetavisen Kontradox, og ikke kun der, tager kendte og flittige partiskribenter nu patent på BYGGERENS historie.

Historien tilpasses, vægtes og fortælles på en måde, så karakteristiske træk som skævheder, mangfoldighed, kreativ spontanitet og undergravende utilpassehed, der udgjorde grundlaget for BYGGERENS styrke og mobiliseringsevne, elegant viskes af bordet. I dag fremstil-

les BYGGERENS historie og kamp i en kontekst af et eller andet partis aktuelle kommunalpolitik, eller som en kamp, der forandrede kommunalpolitikernes byfornyelsespraksis på Vesterbro! En påstand, der i betragtning af den profitfremmende byfornyelse og yuppiesering, der finder sted på Vesterbro, er intet andet end en hån mod intentionen bag kampen om Byggeren og kampen for byfornyelse under beboerkontrol!

Mange begivenheder, som ikke passer ind i partipolitisk historie, falder væk eller bliver blot nævnt med en bisætning. Denne manipulerende historieskrivning suppleres så med et offentligt møde, hvor rammerne i forvejen er omhyggeligt fyldt ud med forudbestemte festtalere. Parti-promovering i stedet for en åben debat, der kunne afspejle den brogede bevægelse omkring Byggeren fra dengang.

Således bliver bevægelsens kampe selektivt præsenteret, tilpasset og instrumentaliseret.

Formålet med kampen om BYGGEREN var først og fremmest bevarelsen af selvbestemte fristeder, hvilket inkluderede Folkets Hus, Sundbyggeren på Amager og Christiania – og kam-

pen om Byggeren var derudover ment som inspiration til flere.

Mens venstrefløjspartierne kun spillede en relativ ringe rolle (en del VS'ere var dog som enkeltmedlemmer aktive i og omkring Byggeren) eller var decideret imod (svarende til DKP's daværende linje), så udgjorde de uorganiserede aktivister det alt overvejende flertal.

Kampen om Byggeren blev ledsaget af mange initiativer og aktioner, kreativ improviseret håndværk samt børn og unges forskelligartede udfoldelser. Under konfrontationerne med politiet spillede det utrolige sammenhold, et ihærdigt genopbygningsengagement og en aktiv fangesolidaritet med de 39 varetagtsfængslede byggeraktivister en afgørende rolle i den kæpende bevægelse.

Aktiviteterne var på ingen måde erklæret pacifistiske eller "voldelige", men var som regel kreativt tilpasset til begivenhedernes gang og kan derfor absolut ikke bruges til de i dag så velkendte rituelle pacifismebekendelser.

På mange måder var kampen om Byggeren en forløber for 80'ernes sociale bevægelser, først og fremmest naturligvis BZ-bevægelsen.

Autonom Info-service

Det ulmer på Nørrebro

*Det ulmer på Nørrebro
af knugende, indeklemte vilje.*

*De føler sig svigtet,
De, der kæmpede,
af stive pampere,
der vasker hænder
i stinkende forlig.*

*Sankts Josephs, Todeskade,
demokrati i håndjern:
Der er Byggerens bål.*

*Det ulmer på Nørrebro
Det nye ord: nærdemokrati!
Født mellem saneringstomter
og betonslum.*

*Det kan ikke slukkes
Af trampende støvler,
Det vil blusse op igen og igen.
Kald det hærværk, terrorisme
Når du næste gang ser flammer:
Det er Byggerens bål.*

Bygger-poeten Morten Bo

Sammenlægning KPiD og DKP-ml? Lukkede møder hver for sig

Først i april afholdt KPiD ekstraordinær kongres efter en længere intern diskussion omkring hvorvidt det er muligt at fusionere med DKP-ml. En diskussion, der var startet med udgangspunkt i en meget positiv rapport fra et fælles samarbejdsudvalg, der fastslog at det nye parti skulle stiftes i 2006.

Et flertal i den afgående ledelse afviste rapportens konklusion og ønskede at afbryde den igangværende enhedsproces med DKP-ml og i stedet genstarte enhedsforhandlinger med fuld deltagelse af DKP.

De fire måneders debat bragte ikke enighed i KPiD, men delte nærmest partiet midt over. På kongressen kunne der med nød og næppe skabes flertal for en kompromisresolution, som fastslår støtte til den fortsatte såkaldte todelte enhedsproces - medmindre DKP opfylder en række udstukne forudsætninger.

Men KPiDs kongres gav ikke fuld tilslutning til det nedsatte samarbejdsudvalgs konklusioner vedr. om eller hvornår det nye parti kan stiftes.

Tværtimod skal dette først afgøres på en senere kongres efter yderligere debat.

Herefter var bolden tilbage hos DKP-ml, der uden diskussion i partiet selv

først i december 2004 tilsluttede sig rapporten uden forbehold.

På det særligt indkaldte landsmøde, der skulle tage stilling til resultatet af KPiDs kongres, blev der gjort status: Den nye ledelse der blev valgt på KPiDs kongres er stort set identisk med den afgående, og den står for en proces hvor alle hurdler skal afklares til fuld tilfredshed (for KPiD) inden sammenlægningen kan fuldbyrdes.

Målet om at fusionere i 2006 ser altså ud til at blegne.

Status er også at den såkaldte åbne diskussion i Dagbladet Arbejderen - der aldrig har været åben for hele venstre-

fløjen - er fuldstændigt kollapsedet det sidste år, kulminerende med at ikke engang KPiD nu kan få trykt debatindlæg.

I stedet er enhedsprocessen blevet noget med 6 mand høj i et lukket udvalg.

Sidst må det konstateres at parterne er blevet slidt, enhedsprocessen er ved at skabe mere splittelse end enhed. En situation som meget få - og slet ikke udenfor inderkredsen - bliver mobiliseret af.

Op til landsmødet i DKP-ml blev der lagt op til en "nu eller aldrig"-beslutning med et indlæg fra Joan Ågot i Arbejderen. Men på landsmødet var alle talt til rette, og man endte med at vedtage at gå med til en ny runde med diskussion, som efter DKP-mls mening skal ende ud i et forslag til et nyt fælles principprogram og vedtægter.

Med hensyn til DKP gentog man tidligere beslutninger om at de først skal lave deres eget program, formelt indføre 'demokratisk centralisme' - og derpå uden forbehold tilslutte sig samarbejdsudvalgets rapport, før de kan komme med.

Selvom dette krav altså ikke stilles til KPiD

FK

Norge:

Rød Valgalliance vil sammenlægges med AKP af Tidsskriftet Revolusjon

Rød Valgalliances eller RV's landsmøde traf beslutning om, at den ny ledelse skal indlede forhandlinger med AKP (Arbejdernes Kommunistiske Parti) med sigte på sammenslutning. Vedtagelsen blev truffet med tilslutning fra delegerede, som også er medlemmer af AKP.

De såkaldte RV-RV'ere (*medlemmer af Rød Valgalliance, som ikke er organiseret i andet parti, KP's anm.*) har i mange år været frustrerede over at have "et parti i partiet", samtidig med at AKP'erne mange steder udgør RV's lokale ryggrad. Beslutningen er et udtryk for et gammelt ønske fra den antikom-

Revolusjon!

munistiske fløj om at likvidere AKP.

Når også fremtrædende AKP'ere stemte for en sådan beslutning, er det nok mest taktik for at vinde tid og udsætte konfrontationen - nok engang. Beslutningen er samtidig et symptom på stemninger i et AKP, som myldrer af intern ideologisk og organisatorisk uenighed, og hvor mange medlemmer er godt slidte af at skulle drive på med to parallelle 'partiprojekter'.

Principfasthed er ikke det, som kendetegner dagens AKP. Vort staldtips er, at RV's valgresultat til efteråret og de politiske og økonomiske gevinster, som eventuelt kommer ud af det, vil være udslagsgivende for, hvordan 'forhandlingsklimaet' bliver.

REVOLUSJON er som altid åbne for samarbejde og diskussion med AKP'ere, som fortsat ser nødvendigheden af et ideologisk homogent kommunistisk parti på marxismen-leninismens grund.

Overs. KP

Revolutionære Visioner anno 2005

Af B.C. Andersen

1. maj udkommer
**REVOLUTIONÆRE
 VISIONER** - en ny debatbog
 på Oktober Forlag. Den
 rummer 8 bud fra forskellige
 forfattere på en anden
 verdensorden end den
 herskende – og afsluttes
 med en rundbordsdiskussion
 mellem forfatterne.

*'Gud fri os for dem der tror
 mens deres had trækker blodige spor...
 Når de undertrykte dør af sult
 er det et udtryk for himlens vilje...'*

Sådan sang Jomfru Ane Band i. 1982
 — noget er rykket nærmere siden da.

Den kristne fundamentalisme - En
 hellig treenighed af racisme antikommunisme og fascisme. I Den Ny Verdensordens *Vaterland* USA, fysisk repræsenteret ved præsident Bush og hans sortskjortede slæng i Det Hvide Hus, Pentagon, rustnings- og olieindustrien, og i strategisk alliance med det zionistiske Israel, der længe har ført an i et fælles jødisk/kristent fundamentalistisk korstog mod islam, der skal skaffe *Lebensraum* på det palæstinensiske folks bekostning, gennem aggression, ulovlig besættelse, fordrivelse og etnisk udrensning.

Den Ny Verdensorden, dens strategi, er råddent hjernesvind udklækket i reaktionens allersorteste sort-skoler og lukkede logeselskaber, bagmændene er rustningsmonopolerne og oliekoncernerne — Bush kan. som Hitler, med rette sige: *"Millioner står bag mig"*. Hitler - Millioner af REICHSMARK, Bush - Millioner af DOLLARS, YEN, EURO.

Men fascismens ansigt i Guds eget *Vaterland* USA, er ikke et overskæg, heilende JungFraus, rødmossede *Lederhosen* eller en syltetøjspisende dansk Bukse-Marius for den sags skyld.

Efter 11. september og flyene mod *World Trade Center* er der gennemført en massiv undergravning af de såkaldte demokratiske rettigheder - i USA, Dan-

mark, verden over.

Den folkelige modstand, de undertrykte og arbejderklassens kamp, kriminaliseres med midler, og i et omfang, der ikke er set anvendt så systematisk som i det tredje: rige.

I 1935 sagde Georgi Dimitrov:

"Fascismen ved magten er finanskapitalens mest reaktionære, mest chauvinistiske, mest imperialistiske elementers åbne terroristiske diktatur... Fascisme spiller rollen som kontrarevolutionens spydspids, som hovedanstifteren af den imperialistiske krig."

Den Ny Verdensorden, har sat IJSA-imperialismen i en position, hvor USA er hævet over og unddraget international lov, hvad USA gør er ubestrideligt rigtigt og retfærdigt.

- *"De som ikke er med os, er imod os... Og må tage konsekvensen."*

USAs ny verdensorden - PAX AMERICANA - og såkaldte krig mod terror er en global statterrorisme og krig vendt mod verdens undertrykte og arbejderklassen.

Med en demagogi, bedre end Dr. Goebbels', er verden svøbt i et tykt tæppe af løgn og bedrag, så Den Ny Verdensorden i "frihedens", "demokratiets", og "menneskerettighedernes navn" kan føre sin totale krig mod verdens folk.

Den Ny Verdensorden. er resultatet af Sovjetunionens sammenbrud, den kolde krig, murens fald - og et midlertidig tilbage slag i klassekampen.

Klassekampens historie er den ene klasses kamp mod den. anden, den ene klasses sejr over den anden, eller *de kæmpende klassers fælles undergang*, som Karl Marx formulerede det.

Det midlertidige tilbageslag i. klassekampen synes at have medført, at dele af den såkaldte venstrefløj har opgivet ævred, mange synes at have ladet sig tromle ned af den mere aggressive form for kapitalisme, der har udviklet sig efter murens fald.

Ramt af tvivl og skuffelse har nogle ligefrem mistet tilliden og troen på arbejderklassen (hvis de da nogensinde har haft den), på alle undertryktes frigørelse og fremtid - på Socialismen.

De er endt op med hver deres navle-

REVOLUTIONÆRE VISIONER har bidrag af Patrick Mac Manus, Torkil Lauesen, Raymond Swing, Henrik Stamer Hedin, Klaus Riis, Ron Ride-nour, Jacob Graack og Jonas Olsen, og Ulrik Sebastian Kohl

pilleri, og i stort opsatte artikler i reaktionens aviser, hvor de, én efter én., afsværger deres idealer og visioner om en bedre verden.

Andre, måske nok forrevne af udviklingen de seneste år, men. stadig med idealer og visioner, knytter an til den globale modstandskamp, der vokser frem, stærkere og stærkere, mod Den Ny Verdensorden.

Ni skribenter, alle aktive på den danske venstrefløj, giver i bogen *REVOLUTIONÆRE VISIONER*, der udkommer første maj, hver deres bud på, hvordan verden og Danmark kunne være.

Ikke siden 2000, hvor Arbejderpartiet Kommunisterne udgav sit program 'Manifestet for et socialistisk Danmark', er der forsøgt opstillet en revolutionær vision, og forsøgt vist et revolutionært perspektiv og alternativ.

Forfatterne: Patrick MacNanus, Torkil Lauesen, Raymond Swing, Henrik Stamer Hedin, Klaus Riis, Ron Ride-nour, Ulrik Kohl, Jonas Olsen og Jacob Graack, er fælles om troen på, at verden kan blive bedre, at kampen for en bedre

verden er mulig, og ikke mindst at den er livsnødvendig.

Man kan være mere eller mindre enig i den enkelte forfatters bidrag til bogen, men REVOLUTIONÆRE VISIONER er en vigtig bog for den, der i trods og modstand mod Den. ny Verdensorden stadig bærer på drømmen om en bedre verden.

En verden, der kun kan være socialistisk, og som forudsætter, at man sammen med andre, undertrykte og arbejderklassen, forener sig, erobrer den politiske magt, ophæver den private ejendomsret, organiserer samfundet på basis af fællesje..

For kun socialismen kan gøre en ende på krig og alle årsager til krig, afskaffe sult og elendighed, udbygning og undertrykkelse.

Kun socialismen kan stoppe naturens ødelæggelse og rovdriften på verdens ressourcer. Med socialismen sikres ikke bare menneskeheden kollektiv frigørelse. Socialismen sætter det enkelte menneske fri -

Virkelig frihed, demokrati og menneskerettigheder kan kun opnås, når arbejderklassen, gennem revolution, erobrer magten, afskaffer kapitalister og monopoler, og opbygger en anden verden, en socialistisk verden.

Klaus Riis afslutter sit bidrag i bogen:

"Den revolutionære vision skal ikke blot udtænkes. Den skal gennemføres. I dette århundrede, af den store globale besiddelsesløse klasse, med revolutionære og revolutionære partier i spidsen, der er på højde med og lidt foran deres tid.

Menneskesamfundets udviklingshistorie stiller sine konkrete opgaver og vil først for alvor gå videre fremad, når de er blevet løst."

REVOLUTIONÆRE VISIONER i kampen mod Den Ny Verdensorden er vigtig. Den sætter fokus på væsentlige problemstillinger, vi som revolutionære står over for i kampen for en bedre verden, og den fortjener at blive læst og debatteret.

REVOLUTIONÆRE VISIONER

Foreningen Oktober Forlag.
232 sider.

Fås i Oktober Bogbutikker til
tilbudspris: 100 kr.

Fælles kamp mod kapitalen!

RØD 1. MAJ I MUNKEMOSE

MOD BUSH, FOGH og EU!

Træk de danske tropper hjem NU! Stem NEJ til unionsforfatningen!

- For et frit Irak og Palæstina
- Støt folkernes modstand mod besættelse
- Bekæmp imperialismen
- Invester i liv og velfærd - ikke i krig og EU
- Nej til privatisering og slævearbejdsmarked
- Socialisme er fremtiden

PROGRAM KL. 12.00-17.00

Talere:

RINA RONJA KARI, Folkebevægelsen Mod EU
ULLA RØDER, International Fredsaktivist
OMAR DHAHIR, Komiteen For et Frit Irak
JAN NIELSEN, APK, Arbejderpartiet Kommunisterne
SAMER RAHMAN, Palæstinenser i Odense
LASSE NØRBO, DKU, Kommunistisk Ungdomsforbund

Underholdning:

KAPAU TROPICAL
DEM VI ELSKER

ARR.: RØD 1. MAJ KOMITEEN (c) OKTOBER BOGCAFÉ SKIBHUSVEJ 100

1. maj på Den Røde Plads i Fælledparken

13-17.30 bag frimurerlogen

Stop Bush, Fogh og EU!

Træk de danske tropper hjem NU! Stem Nej til EU-traktaten!

Ulla Røder, fredsaktivist
 Sammi Alaa, formand for Komiteen for et Frit Irak
 Cathrine Pedersen, formand for DKU
 Martin, Folkebevægelsens Ungdom mod EU
 Bo Richardt, Fredsvagten
 Dorte Grenaa, formand for AKP

Highway Child, Rock'n Roll
 Marie & Eva, a capella
 Christian Sievert
 Ole D fra Sund Fornuft og DJ Turkman Souljha

Arrangører: Danmarks Kommunistiske Ungdom (DKU)
 og ArbejderPartiet Kommunisterne (APK)

Fredsfestivalen den 21. maj 2005

En koncert med Anne Feeny og David Rovics har udviklet sig til en stor fredsfestival, hvor alle, der er imod krigen i Irak og Danmarks deltagelse i den, kan deltage.

Det foregår lørdag den 21. maj fra middag til midnat i Karens Minde Kulturhus, Wagnersvej 19, Kbh. Det er for enden af Sjælør Boulevard

Først sagde Karens Minde Kulturhus, at de da meget gerne ville deltage aktivt med det praktiske og lægge lokaler til en fredskoncert. På det første forberedelsesmøde blev vi så enige om, at det var gode rammer for en festival. Næste gang der var møde i forberedelsesgruppen, viste det sig, at mange allerede havde diskuteret deres bidrag. Kunstnere for fred kunne stille med et logo og nogle kunstnere, en gøgler kom til, Fredsvagten ville stille med et par udstillinger, osv. Hvor meget der bliver tid og plads til i den sidste ende, vil vi først have et rimeligt overblik over efter deadline på dette blad.

Foreløbigt program: Kl. 11 marcherer Røde Horn i bydelen. Kl. 12 rejses majstang på Karens Minde, der er grønt af plantebytte, og Folkets Hus' Spillemand spiller til dans.

Kl. 13 åbner festival-programmet i danssepavillonen. Velkomst ved Valby og Sydvest mod krig. Jesper Klein, Lone Hertz, Per Warming, Erik Stinus, Bo Richardt, Cajun-musik, David Rovics, Sara Matthai Stinus, Jan Hammarlund og Anne Feeny er på programmet, der fortsætter til kl. 22.

På græsplæner, gårdsplads, i telte og i hovedbygningen er der debat, gøgl, eventyr-læsning, filmforevisning, foto- og kunstudstillinger, die-in-forberede-

delser, maling af fredsplakater, badge-fremstilling, bog-salg og boder samt grill-køkken, der åbner kl. 17.30.

Dagen slutter med nogle timers overraskende underholdning i Karens Minde-caféen.

Deltager-grupper: *Karens Minde Kulturhus, Valby og Sydvest mod krig, Hvidovre for fred, Nej til krig, Fredsvagten. Maleraktivisterne, Die-in, Kunstnere for fred, Internationalt Forum, Human Rights March, Komitéen for et Frit Irak, Foreningen Oprør, Foreningen Oktober, Grundlovskomitéen 2003 vedr. Irak-krigen, Fredsskattefonden, Station 2000, DKP København, Enhedslisten Vesterbro og Sydvest, APK og DKU, Danmarks Sociale forum* og flere kan stadig komme til.

Festivalen foregår under parolerne
Danske tropper hjem nu
Stop besættelsen af Irak

Kontakt Gerd Berlev - 5178 0906, hvis du/I vil deltage som organisation eller gi' en hånd med det praktiske.

Beklagelse fra APK-København: Fejlagtig 1. maj-annonce

Ved en beklagelig fejl er Internationalt Forum, Boykot Israel og Riv Muren Ned-kampagnen sat på som deltagere på 1. maj på Den Røde Plads i Fælledparken, arrangeret af APK, DKU m.fl.

Vi undskylder over for disse organisationer.

APK-København

GIV KOMMUNISTISK POLITIK EN RØD 1. MAJ – HILSEN

Den bedste hilsen KP kan få, er en flot afslutning på den økonomiske forårs-indsamling.

Vi siger TAK for de mange bidrag, der er kommet på giroen, ved indsamlingsfester og butiksarrangementer og også fra partiets egne medlemmer.

DU KAN ENDNU NÅ AT GIVE ET BIDRAG

Gå i en BGbank eller Danske Bank og sætte penge ind, det koster ikke gebyr (og du skal ikke bruge girokort. Husk at sig de skal skrive dit navn, så vi kan se, hvem vi har fået pengene af). Eller betal via netbank.

Oktobers bankkonto har reg.nr.

1551, kontonr. 166 34 271.

Kommunistisk Politik – en rød stemme mod krise, krig og reaktion

Planken ud

Svend Auken, Poul nEUbert og Mogens Lykketoft var passagerer på færgen,
og da dennes besætning opdagede hvem
og hvilke af kapitalens lakajer skibet husede,
enedes de om at de 3 skulle prøve den udsøgte fornøjelse,
- ved næste havnepåløb at gennemgå
den store manddomsprøve, - nemlig,
- at gå planken ud.

NB

Sydhavnskrigen vundet!

større kendskab til områderne blandt sydhavnere og resten af København.

Det næste angreb mod et af Københavns få åndehuller kommer fra den lokalplan for Karens Minde-området, der snart vil blive behandlet. Fredag den 15. april vandrede de lokale beboere til Rådhuset og afleverede protestunderskrifter mod den.

Størsteparten af Sydhavnen er tæt bebygget af familie-boliger. Det område, der med denne lokalplan forsøges inddraget til mere byggeri er især børnenes og de unges fristed.

Der er gode grunde til at de lokale beboere kæmper med næb og klør.

Det har endnu en gang givet et resultat: Mandag den 25. 4. meddeltes at arbejdet er indstillet indtil fredningssagen er behandlet.

GBe

København Driving Range fik sin byggetilladelse til en golføvebane på Tippen ved fragtvej. Engang var det en losseplads, nu er det et rekreativt område, der forbinder Vestamager via Fiskerihavnen, Valby-parken og Vestre Kirkegård via børnenes dyrepark, Karens Minde og Sjælør Boulevard. Området bruges af mennesker, heste, hunde, fugle, frøer og harer og naturen breder sig frodigt og mangfoldigt, mens den ødelæggende bjørneklo holdes nede med naturlige midler.

Lige siden byggetilladelsen indløb har protesterende beboere mødtes dagligt hver morgen kl. 9 for enden af Fragtvej ved golføvebanen. Noget jord er kørt ud, men arbejdet ligger stille og gravkøen er fjernet fra byggepladsen.

Der er på stedet opstillet en informationstavle og forløbet af 'gofkrigen'. Undervejs har de protesterende beboere

haft besøg af tv og radiostationer og Chaufførernes fagforening, der kunne oplyse at arbejdet udførtes af uorganiserede.

Foreningen Det Grønne Knæ har rejst en klagesag i Naturklagenævnet. Den bliver støttet af lokalkomiteén for Dansk Naturfredningsforening. Desuden er der skrevet protestbrev til Søren Pind og Ritt Bjerregård er inviteret på besøg i området. Det er ikke idéer til aktiviteter, der mangler.

Foreningen Det Grønne Knæ har som formål at sikre områderne Tippen, Stejlepladsen, Mosen og Karens Minde som offentlige rekreative arealer i al fremtid. Det Grønne Knæ arbejder for beskyttelse af områdernes naturværdier, etablering af skærmende randzoner ved industri og byområderne samt at skabe

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Fornyelse

Toppen af dansk fagbevægelse fik i alliance med S-borgmestrene deres kandidat valgt som formand for Socialdemokraterne. Den Gucci-svingende Helle Thorning-Schmidt (eller er det Gucci, der svinger med hende?) arbejder på højtryk for at skabe den ny socialdemokratiske vision. Hun blev valgt på fornyelse, og hun vil gennemføre det.

LO's Ugebrev A4 har faktisk lavet en analyse "Thornings kapløb med tiden", der tager forskellige problemstillinger op for den nye formand: muligheden for fortsatte fløjkrige; hensynet til både S-borgmestre og fagbevægelsen kan få bukserne til at revne; politisk pres fra Fogh-regeringen: *Forude lurer komplicerede forhandlinger om kommunalreform og velfærd, der vil bringe S-formanden i svære dilemmaer.*

Analysen angiver nøgleordene for den nye visionære tankegang: en moderne form for tryghed, integration og en ny lighedsdagsorden:

Tryghed bliver et nøgleord. Fremover handler tryghed ikke bare om job og økonomi, men også om kriminalitet og skoler.

Socialdemokraterne vil gøre udlændingebatten til et vinderemne. Man vil stå klippefast på stramningerne, men skånselsløst kritisere regeringens manglende indsats for integrationen.

Fokus på den moderne ulighed. Det handler ikke primært om økonomisk omfordeling, men en ny politik i krydsfeltet mellem arbejdsmarked, social- og uddannelsespolitik. Man vil se en markant ændring i skolepolitikken.

Allerede i denne uge begynder et omfattende politisk udviklingsarbejde, der skal kulminere med en samlet vision ved den socialdemokratiske kongres til september. Fælles politiske udspil med fagbevægelsen overvejes.

Thorning-Schmidt erklærede som det allerførste, at fløjkrige i Socialdemo-

---

Socialdemokratiets politik har i årtier været "midtersøgende". Kendsgerningen er, at den såkaldte politiske midte har rykket sig langt, langt ud på højrefløjen. Thorning-Schmidts kurs vil bringe Socialdemokraterne tættere på midten af den politiske højrefløj. Hvorvidt hendes hjerte sidder til venstre rent biologisk, må overlades til lægerne at bestemme, men det politiske ståsted er der ikke noget at tage fejl af.

---

kratiet var en saga blot, hvorefter hun understregede, at fornyelsen vil blive gennemført: Hvis man ikke ville med på den galej, kunne man blive hjemme! Få timer efter fyrede hun Bjarne Lausten, ordfører på efterlønspolitikken, fordi han formastede sig til at fastholde partiets politik, der var besluttet af kongressen.

Dette var den første konkrete beslutning, det første skridt, der signalerede flere ting: fastholdelse og styrkelse af en ledelsesstil, der giver formanden ret til at forkaste demokratisk vedtagne beslutninger, samt at fornyelse og socialdemokratiske visioner betyder nedskæringer.

Foringelsen af efterlønnen er ikke til at tage fejl af.

Det vil blive fulgt konsekvent op i de to kommende forhandlinger med omfattende virkninger: kommunal- og velfærdsreformen. Hun har med sin

kritik af Lykketofts linje på disse spørgsmål klart tilkendegivet, at hun er imødekommende over for VK-regeringens forhandlingsgrundlag.

Fornyelsen skal omsættes til en moderne tryghed, hvor job og økonomi nedtones til fordel for stramninger på det retspolitiske område. Det bliver et sandt kapløb med Lene Espersens stramninger.

Socialdemokratiets politik har i årtier været "midtersøgende". Kendsgerningen er, at den såkaldte politiske midte har rykket sig langt, langt ud på højrefløjen. Thorning-Schmidts kurs vil bringe Socialdemokraterne tættere på midten af den politiske højrefløj. Hvorvidt hendes hjerte sidder til venstre rent biologisk, må overlades til lægerne at bestemme, men det politiske ståsted er ikke til at tage fejl af.

Socialdemokraterne har atter valgt sig en formand, der var de radikales foretrukne kandidat. Det var ikke blot et valg af formand; det var først og fremmest et valg af den mest realistiske statsminister. Følgevirkningerne bliver mærkbare: mere liberalisme, privatisering, nedskæring og krig!

Mens hun således svinger med Gucci-tasken i den ene hånd, så føres nedskæringskniven med den anden.

Lad LO om at klappe i deres fedtede hænder.

Det bliver arbejderklassen og borgerne, der kommer til at betale. FJ

Netavisen
Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk